

det foregik, må jeg nok sige, at det måske er endnu mere rystende. Både af hensyn til de ofre og deres familier og af hensyn til os selv bør vi selvfølgelig have alt på bordet. Og det er også derfor, statsministeren på regeringens vegne har opfordret Centret for Holocaust- og Folkebrudsstudier til at forestå en bredt anlagt undersøgelse af den del af vores historie.

Historieforskerne vil få adgang til alt relevant arkivmateriale og dermed have mulighed for at undersøge, hvad der skete før, under og efter besættelsen og skildre de faktiske hændelser, også dansk politik dengang. Når undersøgelsen har bragt klarhed over sagsforløbet, vil regeringen udtrykke sin holdning, også i forhold til de efterladte, og det er faktisk også svar på næste spørgsmål, S 1404.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt takke ministeren for svaret. Jeg har jo også bemærket statsministerens udtalelse fra den 6. februar, hvori det fremgår, at regeringen vil, og jeg citerer:

»... tage initiativ til en undersøgelse af Danmarks politik for bl.a. de jødiske flygtninge, som var kommet til Danmark i perioden fra nazisternes magtovertagelse til slutningen af Anden Verdenskrig.«

Og det vil vel sige, at undersøgelsen ikke kun skal omhandle behandlingen af jøderne, men også behandlingen af sigøjnere, behandlingen af statsløse, behandlingen af politiske flygtninge og af alle andre, som søgte beskyttelse i Danmark på flugt fra det nazistiske diktatur i Tyskland. Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at det altså ikke kun er jøderne. Det er netop denne her meget brede undersøgelse. På samme måde vil jeg bede ministeren bekræfte, at der ikke vil være nogen som helst begrænsninger i adgangen til arkiver for denne her periode. Og denne her periode er jo fra 1933 og helt frem til 1950, fordi sagerne fra krigen jo løber videre i forbindelse med retsopgøret.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg må opfatte statsministerens pressemeddelelse, som er på vegne af regeringen, sådan, at det er et bekræftende svar, jeg kan give på de ting. Alene når der står, at man skal se på den politiske situation, så må det gå tilbage til 1933 også. Sådan opfatter jeg det i alt fald. Så jeg vil kun sige, at jeg kan bekræfte det, som spørgeren siger.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er fuldstændig overvældet over denne her nyvundne åbenhed, det synes jeg jo er dejligt. Men så kan jeg alligevel ikke lade være med at undre mig over, hvad det egentlig er, der har ændret sig, siden chefen for Udlændingestyrelsen for ca. et års tid siden afviste at give aktindsigt i de sager, der nu er grundlaget for diskussionen. Var Udlændingestyrelsen og måske endda ministeren allerede dengang bekendt med, at der i de sager, man så ihærdigt forsøgte at hemmeligholde, var de oplysninger, som nu er kommet frem? Vidste man, at en arkivadgang til sagerne ville afsløre de her skandaløse tilfælde af magtmisbrug fra myndighedernes side? Det vi jeg godt høre ministeren om. I den forbindelse vil jeg da også godt spørge ministeren, om ikke det forholder sig sådan, at Udlændingestyrelsen den dag i dag opretholder afslag i syv sager om udleverede jøder.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg kan svare for mit eget vedkommende, at jeg under ingen omstændigheder var bekendt med, at det her foregik. Det sagde jeg også i mit indledende svar. Jeg var en af dem, der levede på det tidspunkt og kendte forholdene både for jøder, for frihedskæmpere, kommunister og andre, som var skjult på det tidspunkt.

Når Udlændingestyrelsen ikke har svaret på den henvendelse, går jeg ud fra, at den kun henholder sig til den regel, der findes om, at der skal gå 80 år, inden man må offentliggøre noget. Det er den eneste forklaring, jeg har kendt på det, og det er helt givet, at der er ingen af disse medarbejdere, der vel for de flestes vedkommende er født 20 år efter, der skulle tage noget hensyn til noget af det, som antydes. Det tror jeg at jeg kan bekræfte. Det er ikke sket.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår udmærket, at ministeren ikke kan svare på det, hvis ministeren ikke på det tidspunkt har været informeret. Så håber jeg, ministeren vil undersøge den sag, for det er jo mytisk, at der lige præcis i det, man forsøger at holde hemmeligt, kommer så store afsløringer frem.

Men når vi nu er ved begrundelsen, så vil jeg bare høre, om indenrigsministeren ikke er enig i, at det beskyttelseshensyn, der ligger i arkivloven angående personfølsomme oplysninger, under ingen omstændigheder kan udstrækkes til at beskytte myndigheder og myndighedsper-